

РЕШЕНИЕ

№ 1113

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10159** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

Образувано е по касационна жалба от Г. А. Н., срещу решение от 25.08.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 107-и състав, постановено по НАХД № 6794/2023 г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система /ЕФ/ серия К № 7324107, издаден СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът изразява несъгласие с изводите на районния съд, като излага мотиви за неправилност и незаконосъобразност. Моли за отмяна на решението на СРС и отмяна на оспорения ЕФ.

В съдебно заседание, не се явява. Представява се от адв. К., който поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът, не се представлява в съдебно заседание, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ град, като прецени събраните по делото

доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Със съдебно решение от 25.08.2023 г. по НАХД № 6794/2023 г., СРС е потвърдил ЕФ серия К № 7324107, издаден от СДВР, с който на Г. А. Н., на осн. чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 /шестотин/ лева.

За да постанови обжалвания съдебен акт, решаващият състав на СРС е приел, че на 21.01.2021 г., в 20.16 ч., в [населено място], на бул. А. И. Ест. Г., до бензиностанция ОМВ, с посока на движение от бул. К. В. към бул. Ц. Б. Ш, при ограничение на скоростта 50 км./ч. за населено място, е установено и заснето с АТСС Cordon M2, № MD1192, нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „Seat“, модел „Л.“, с рег. [рег.номер на МПС] , движещ се със скорост 65 км./ч. (след приспаднат толеранс), с превишение на скоростта от 45 км./ч., с приспаднат толеранс от 3% - нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. За нарушението е направен снимков материал.

Направена е проверка относно собствеността на лекия автомобил, който е засечен с превишена скорост, от която е установено, че същото е собственост на „Аифорос България“ ЕАД, с представител Е. С., на когото е издаден ЕФ серия К № 4416444.

В законоустановения срок, лицето е представило декларация по чл. 188 от ЗДвП, в която е посочено, че л.а. е управляван от Г. А. Н..

Поради това, издаденият първоначално ЕФ е анулиран и е издаден процесния ЕФ серия К № 7324107 на СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, на Г. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 лв., за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Представени са доказателства – решение за одобрен тип уреди за измерване № 558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017 г. на ДИМ на Република Х. и извадка от Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, протокол № 06-С-ИСИС/21.02.2020 г. от проверка на средство за измерване № MD1192, със срок на валидност една година, от които се установява, че техническото средство е преминало преглед за техническа годност на 21.02.2020 г., с 12-месечен срок на валидност.

Представени са по делото ежедневна форма на отчет за дата 21.01.2021 г., от която се установяват служителите, поставили АТСС на проверявания участък, Протокол от използване на АТСС на дата 21.01.2021 г. и място на контрол, както и снимков материал от контролираното място, както и заповед № 8121з-931/30.08.2016 г. на министъра на вътрешните работи, с която е утвърден образец на ЕФ.

Пред СРС не са събирани гласни доказателства и не са разпитани свидетели.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за НЕОСНОВАТЕЛНА, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е

допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи. По повод приетата за установена по делото фактическа обстановка, настоящият съд счита, че СРС е събрал необходимите и относими доказателства, в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които се споделят от настоящия касационен състав.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. А. Н., допустима жалба.

Настоящият касационен състав счита, че са правилни изводите на районния съд относно съответствието на издадения електронен фиш, с процесуалните правила за неговото издаване. Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържанието, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство, като скоростта е 95 км./ч., при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай, няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

В съставеният електронен фиш Серия К № 7324107, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш

съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образецът. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна.

Противно на наведените от процесуалния представител на касатора доводи, оспореното решение е съобразено с посоченото в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ВАС, а именно, че електронният фиш е своеобразен властнически акт с установителни и санкционни функции и се приравнява едновременно към АУАН и НП, но само по отношение на правното му действие (съгласно чл. 189, ал. 11 от ЗДвП), не и по форма, съдържание, реквизити и процедура по издаване. От това следва, че изискванията за форма, съдържание, реквизити и ред за издаване на АУАН и НП, сравнително подробно регламентирани в ЗАНН, са неприложими по отношение на електронния фиш. Относно формата на електронния фиш следва да се приемат за задължителни само посочените в чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП реквизити, поради което в електронния фиш не следва да се изписва името на издателя му и негов подпис, а само териториалната структура на МВР, на чиято територия е извършено нарушението. Електронният фиш се издава след протичане на съкратено производство, което с оглед ускорената процедура няма състезателен характер.

Разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП урежда правото на контролните органи, при установяване на нарушения на правилата за движение по пътищата да използват технически средства или системи. В конкретния случай е използвано техническо средство за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение, данните от което са подробно описани, в издадения и оспорен електронен фиш. Техническото средство е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило. Т.е., нарушението е установено с годно техническо средство, преминало през задължителната техническа и метрологична проверка.

С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават изрично посочените стойности, съобразно категорията на съответното МПС. В разпоредбата на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП /ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г./ е предвидено, че за превишаване на скорост над 40 km/h, нарушителя се наказва с глоба от 600 лв. Правната квалификация на нарушението съответства на установените по делото факти, поради което правилно съдът е потвърдил наложеното наказание. Наложено на жалбоподателя наказание е определено в предвиден за това размер от 600 лв., поради което невъзможно е намаляването на наказанието.

Настоящия съдебен състав счита, че нарушението е установено безпротиворечиво, като извършено от жалбоподателя, който е управлявал лекия автомобил, което е установено от контролните органи по надлежния ред за това, чрез техническо средство, за което нарушителя е санкциониран по съответния за това ред, чрез издаване на ЕФ, съдържащ всички предписани от закона реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до неговата отмяна.

При служебната проверка, не се установиха невъзведени от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него

неоснователни. При тези правни съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXV-и касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 25.08.2023 г. на Софийски районен съд, НО, 107-и състав, постановено по НАХД № 6794/2023 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.